

Ema se zahihňala. „No, nevím, jestli by se panu Pinčovi líbilo viset hlavou dolů ze stromu! Ale stejně děkuju.“

Když Ema došla od Sabiny zpátky k Lindě, zklamaně si povzdechla. Radit se se zvířaty byl zřejmě hloupý nápad.

„Co kdybychom se vrátily k Mildovi?“ navrhla Linda cestou z pavilonu.

Ema přikývla. Milda byl rošťák a možná ho napadne něco zajímavého.

Když dorazily k jeho výběhu, zjistily, že si mýval hově v houpací síti.

„Jé, to je roztomilé!“ vykřikla Linda nadšeně.

Sotva Ema odemkla pomocí přívěsku branku, Milda se k nim rozběhl. Ema ho zvedla do náručí a objala ho. Monty se vyšplhal do houpací sítě a Linda do ní lehce strčila.

„Potřebuju pomoci,“ pošeptala Ema Mildovi do chlupatého ouška.

Milda dychtivě vyštěkl.

„Snažíme se vymyslet něco hezkého pro pana Pinče, ředitele naší zoologické zahrady, protože má narozeniny,“ vysvětlila. „Nemáš nějaký zajímavý nápad?“

Milda zapištěl.

„Pan Pinč bohužel nemá vtípky rád,“ zašeptala Ema. Právě vtípky je dostaly do maléru.

Milda znovu vyštěkl.

„To je moc dobrá otázka,“ odpověděla Ema. Co má pan Pinč vlastně rád? Hluboce se zamyslela. „Má rád, když je všechno úhledné a upravené,“ řekla.